

WSTĘP

Niniejszy zeszyt naukowy dedykujemy pamięci naszego kolegi – Profesora Jacka Rąba

W kwietniu 2015 roku Profesor Jacek Rąb miał obchodzić 70-te urodziny. Cieszyliśmy się, że będzie okazja, by okazać mu nasz szacunek i wdzięczność, naszą sympatię i przyjaźń. Przygotowywaliśmy konferencję naukową, w trakcie której zamierzaliśmy wręczyć mu – zgodnie z dawną, a ważną dlań akademicką tradycją – przygotowany przez jego przyjaciół i uczniów *Festschrift*, zbiór dedykowanych mu prac naukowych. Cieszyliśmy się też, że będzie okazja, by powspominać naszą przeszłość, by posłuchać jego gawęd – barwnych i zawsze snutych ze swadą i humorem...

Przyszedł dzień 17 lutego 2015 roku... Od tego dnia Jacka Rąba nie ma wśród nas. To znaczy: nie ma go w pełni – z jego tak charakterystyczną, z dala rozpoznawalną sylwetką i tak łatwo rozpoznawalnym głosem, z jego specyficznym poczuciem humoru... Ale przecież jednak – jest. Jest, bo jest stworzona przezeń Katedra Stosowanych Nauk Społecznych. Jest, bo odbywają się nadal zainicjowane przezeń konferencje, na których spotykają się i filozofowie, i przedstawiciele nauk o zarządzaniu, socjolodzy, i historycy, a także – przedstawiciele nauk technicznych. Jest, bo pozostawił nam swe mocne i głęboko przemyślane przekonanie, że humanistyka na uczelni technicznej jest ważna; jest ważna, bo ważne jest, by każda szkoła wyższa kształtowała nie tylko specjalistę rzetelnie przygotowanego do swej pracy zawodowej, ale także obywatela świadomego swych obowiązków wobec Ojczyzny, a także – dziś w coraz większym stopniu – wobec ogólnoludzkiej wspólnoty. Ten temat, temat światowej ogólnoludzkiej wspólnoty, jest tematem wiodącym konferencji odbywających się co roku – w rocznicę uchwalenia Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka; konferencji, które – wspólnie z prof. A. Kuzior, swą następczynią na stanowisku kierownika Katedry – zainicjował). Jest, bo bardzo wielu uczestników ciągle pamięta doskonale przezeń zorganizowany IX Polski Zjazd Filozoficzny, który odbył się we wrześniu 2012 roku; zjazd, którego głównym organizatorem, po raz pierwszy w historii, była politechnika: posiadająca skupiony w kierowanej przez J. Rąba Katedrze zespół humanistów – zespół, który potrafił jego wizję zjazdu zrealizować.

Wiele, bardzo wiele zawdzięczamy Jackowi – naszemu Przyjacielowi, Profesorowi Rąbowi – naszemu Nauczycielowi. I to już byłby powód wystarczający, by dać wyraz naszej pamięci o Nim. Ale poza tym wspominamy Jacka Rąba, który był człowiekiem bardzo wszystkim życzliwym, starającym się każdemu pomóc, człowiekiem niemal zawsze – nawet wtedy, gdy choroba dotkliwie dawała znać o sobie – uśmiechniętym, zachowującym wobec siebie samego niepozbowiony autoironii dystans. Dlatego – całkiem po prostu – lubiliśmy naszego Szefa. I także dlatego ten zbiór naszych prac poświęcamy jego pamięci.

Przyjaciele, koledzy i pracownicy
Katedry Stosowanych Nauk Społecznych